

פרה מהירח

הודו

סביב ביתו של ברהמין עשיר אחד היה גן יפה ובגן זה טיפל גנן כשרוני בשם נאנאוואתי. הוא גידל בגנו ופרחים ריחנים נהדרים. הדבר התפרסם בסביבה, ובאו אנשים מכובדים לראות ולהריח את הפריחה. יום אחד ראה נאנאוואתי שהדשא בגן מחוץ ופרחים אחדים אכולים. הוא החליט לבדוק מי עשה את הנזק בגנו. המתין לערב, הסתתר בין שיחים וחיכה.

כשהירח עלה בשמיים שמע נאנאוואתי צעדים. הוא הציץ מבין השיחים וראה שבגן הולכת פרה לבנה גדולה ומלחכת דשא. אחרי זמן מה ראה שהפרה הרימה את ראשה והביטה בירח ואז התחילה לאט להתרומם באוויר. היא נעשתה בעיניו כל פעם קטנה יותר עד שנעלמה כליל. בלילה הבא שוב הסתתר נאנאוואתי בגינה והפרה

הופיעה שוב. היא ליחכה דשא ואחר כך, כמו בפעם הקודמת, הרימה את ראשה והביטה על הירח. "כעת היא תעוף" ניחש נאנאוואתי. הוא קפץ מבין השיחים וכשהפרה הייתה כבר באוויר תפס אותה

בזנבה. הוא התרומם אחריה באוויר ועף הרבה זמן מחזיק בזנבה של הפרה ובכל רגע התקרב יותר אל הירח. בסוף הפרה נחתה בזהירות. תושבי הירח קיבלו את נאנאוואתי בכבוד רב. ריח של פרחים שהוא גידל בגינה הגיע עד אליהם, והם לא ידעו את מקורו. הם נהנו מהריח הזה, הוא

ונרדם חזק.

בבוקר יצא מביתו הברהמין, בעל הבית שלו. הוא ראה את נאנאוואתי ישן על הדשא והעיר אותו במכות מקל.

"בטלן! לאן נעלמת במשך שלושה ימים?"
התעורר נאנאוואתי וקפץ על רגליו "שמע אדוני את ההרפתקה שלי!" והוא סיפר לברהמין כל מה שקרה לו. הברהמין שמע אבל אמר "אתה משקר! עוד אף אדם לא הגיע עד הירח. ובוודאי לא יקבלו שם משרת עלוב כמוך."

"אם אינך מאמין, בעל הבית, טעם מהמתקים שקיבלתי שם במתנה מתושבי הירח."
הברהמין טעם מהמתקים והשתכנע מדבריו של נאנאוואתי. ממתקים טעימים כאלה אין על כדור הארץ. ואז אמר "שלושה ימים לא היית כאן ולא עבדת. תמורת הימים האלה אני לוקח ממך את שקית המתקים."

הוא לקח את מתנת תושבי הירח והלך הביתה. ברהמין זה היה קמצן וחמדן גדול. הוא הזמין את השכן העשיר שלו וכיבד אותו בממתקים מהירח.

ריפא את מחלותיהם וגרם להרגשה טובה. יומיים התארח נאנאוואתי על הירח. וביום השלישי אמרה לו הפרה "הלילה אני יורדת שוב לגן הברהמין שלך. שב על גבי ותוכל לחזור לכדור הארץ."
כשלתושבי הירח נודע כי נאנאוואתי עוזב, הביאו לו במתנה שקית גדולה של ממתקים משלהם. נאנאוואתי הודה להם, התיישב על הפרה והיא החזירה אותו לגן כה מהר שהוא לא הרגיש בכך בכלל. היה עדיין לילה והוא נשכב על הדשא בגינה

הם עלו כבר מעל ההרים כשהשכן נזכר וקרא
"האם לקחת שק גדול לממתקים?"
"וי! שכחתי!" קרא הברהמין וביאוש פשט את ידיו.
הוא שכח כי מחזיק בזנב בפרה ועזב אותו.
שני החמדנים התחילו לפול לארץ. למזלם הם נפלו
לתוך ביצה ושקעו בה. מלבד מכות ולכלוך לא קרה
להם הרבה. בבוקר מצאו אותם אנשים ועזרו להם
לצאת מהביצה.
אבל לירח כבר לא הצליחו להגיע.

גם לשכן טעמו מאוד מתנות מהירח ולכן שניהם
החליטו ללכת לשם ולהשיג עוד כאלה.
הם הסתתרו בגן בין השיחים והמתינו לפרה. הגיע
לילה והפרה הופיעה, ואחרי שליחכה מספיק דשא
הרימה את ראשה והביטה על הירח. אז קפץ אליה
הברהמין. הוא תפס את זנבה ומיד רגליו נתקו
מהאדמה. השכן קפץ גם הוא ותפס ברגליו של
הברהמין וכך גם הוא עלה לאוויר. הם התחילו
לעלות לירח כשהברהמין מחזיק בזנב הפרה והשכן
מחזיק ברגליו.

